

עלון מס' 16 | פרשת מקץ | כסליו ה'תשפ"ג

נישות החסידות

פניני חיזוק לנשים
עפ"י רבינו נחמן מברסלב זע"א ותלמידיו
כפי שלמדנו עט"ר מוהרא"ש זע"א

זמני השבת: הדלקת נרות (40 דק) 15:57 | שקיעה 16:37 | צאת שבת ר"ת 17:50

פינת יקרת

גב' צ. בטוניאשוילי

פרשת מקץ

בפרשת מקץ התורה מספרת לנו על יוסף הצדיק שיוצא מבור הכלא החשוך ונעשה מלך על כל ארץ מצרים, מיוסף הצדיק לומדים חז"ל שאדם צריך לשים מבטחו רק על ה' יתברך, כי "קץ שם לחושך" וברגע שיגיע זמן הישועה שלו באותו רגע ממש היא תגיע, ואין לשים את מבטחינו על בשר ודם, כמו שר המשקים ששכח את יוסף.

חנוכה

בימי חנוכה אנחנו אומרים בתפילת על הניסים "בימי מתתיה בן יוחנן... נתת גיבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים...", כי עיקר הישועה של עם ישראל היתה ע"י שקם להם צדיק גדול ושמו מתתיהו והם הלכו אחריו וניצחו.

מעשה היה בקבוצה של משכילים שעשו הצגה כדי ללעוג לשומרי התורה, בהצגה הראו איך התנהלו מלחמות על פי התורה, מצד אחד חיילי האויב מאומנים וחמושים כראוי, ומהצד השני יהודים עם זקנים ופאות שנראים חלשים ולא מוצלחים, ובנוסף הראו איך עולה הכהן ואומר מי האישי אשר אירס אישה ולא נשאה ילך לביתו, ומיד קמים קבוצה של יהודים והולכים, וכן מי בנה בית ולא חנכו ילך, ועוד קבוצה קמים והולכים, וכך שוב ושוב, עד שבסוף הכהן מכריז, מי האישי הירא ורך הלבב ילך וישוב לביתו, ומיד קמים כל הנותרים כולם והולכים משם, ונשארים רק 2 זקנים שהיו מחופשים ל2 גדולי הדור באותה תקופה, וכך לקול צחוקם של הצופים על המחשבה ש2 הזקנים ילחמו לבד מול צבא שלם ירד המסך על ההצגה.

כשנאמרו הדברים לפני הגאון בעל החפץ חיים, ענה ואמר: רק דבר אחד שכחו השחקנים בהצגה להראות, שבסוף אכן אותם 2 זקנים נצחו במלחמה!!!!

בימי חנוכה אנחנו מתחזקים בקבלת התורה שבעל פה, ובמיוחד בעניין אמונת חכמים, לדעת שלא להשתמש ח"ו בשמנים הטמאים שטימאו היוונים, שנמצאים בכל דור ודור, ורוצים לטמאות את עם ישראל על ידי חכמות חיצוניות, וחקירות ופלוסופיה, להכניס בלבולים וספקות בנשמות ישראל.

ומולם עומד הצדיק - הכהן הגדול של הדור, ומפרסם ומפיץ ספרים קדושים שמגלים את האמונה האמיתית והשלמה בה' יתברך, ואיך שהכל ממנו יתברך, ואין שום מציאות בלעדיו כלל, ובכל תנועה ותנועה נמצא אלופו של עולם, שזה פך השמן הטהור של הכהן הגדול, ואע"פ שהיוונים מצליחים לטמאות את כל השמנים, הקב"ה עוזר שתמיד נשאר הפך הטהור בעולם, וכשמוצאים אותו, הקב"ה עוזר שהוא מתפשט ומתפשט

בדרך נס עוד ועוד.

חכמינו הקדושים אומרים "כי נר מצווה ותורה אור" - הזהיר בנר יהיו לו בנים תלמידי חכמים, ומבאר בעל הבני יששכר, שהתורה שבכתב היא האור והנר הוא התורה שבעל פה, ודווקא על ידי התורה שלימדונו החכמים עם ישראל נשארים ושורדים את כל הקשיים, לכן מי שזהיר בנר הזה שרומז לתורת החכמים, זוכה שילדיו יהיו תלמידי חכמים בעצמם.

שאלו פעם את רבי אליהו חיים אביו של רבינו יוסף חיים בעל ה"בן איש חי", כיצד זכה לבן שייאר את העולם, השיב שהוא הידר מאוד במצוות נר חנוכה, כי בעיר בגדד שבה היה גר לא היו מצוים כלל זיתים לעשיית שמן זית, אלא רק שמן שומשמן, וכך הדליקו כל השנים, עד שהוא החליט להדר במצווה, ונסע בעצמו עד לעיר דמשק שבסוריה מרחק גדול מאוד, שם מצויים זיתים לרוב, וקנה הרבה שמן זית, והביאו בעצמו בעגלות לעיר בגדד ומכר ליהודים במחיר זול מאוד, וזכות המצווה הזאת עמדה לו שיזכה לבן שהאיר את עיני כל ישראל בתורתו.

לכן אשרי מי שזוכה להדר במצוות נר חנוכה להדליקה בזמן הראוי, וכן להדר בשמנים ופתילות המהודרות ביותר, ובפרט לשבת על יד הנרות ולהסתכל עליהם שבהם נמצא האור הגנוז מששת ימי בראשית, ואז אפשר לפעול ישועות גדולות אם רק מבקשים מה' יתברך כל מה שצריכים.

קניית פירות וירקות לאחר שמיטה

כידוע לכולם השנה שעברה שנת תשפ"ב היתה שנת שמיטה, ולכן לא היתה אפשרות לקנות שום פרי וירק ללא הכשר מבד"ץ מוכר טוב, שהשיגו שהפירות והירקות אינם גדולי שביעית, אלא גידולי נוכרים, גידולי חו"ל וכדומה, וגם כעת בשנת תשפ"ג, כל הפירות והירקות שגדלו בשביעית עדיין אין לקנותם ללא הכשר טוב.

החל מחנוכה רוב הירקות המצויים בשוק הם גידול חדש משנה זאת, לכן ניתן לקנותם באופן חופשי, כמובן שיש צורך להקפיד על הפרשת תרומות ומעשרות כראוי.

ישנם מעט ירקות ופיצוחים, שגידולם ארוך יותר וכן נשמרים במחסנים לאורך זמן ולכן אין לקנותם עדיין ללא הכשר טוב, והם: בוטנים, בצל, גרעינים למיניהם (פיצוחים), דלעת, דלורית, קטניות למיניהם, שום, תפוח אדמה (יש כבר תפ"א מגידול חדש, אך רק מי שידע להבחין בין גידול חדש לישן יכול לרכוש), כל שאר הירקות מותרים.

לגבי פירות עץ, כל הפירות המצויים בשוק הם עדיין מגידולי שנה שביעית ולכן אין לקנות שום פרי כגון אבוקדו, פירות הדר וכדומה ללא הכשר טוב.

זכינו לכזה איש
אשר רוח אלוקים בו
החליף שמלותינו ואותנו
הריץ
מן הבור אליו לבוא.
כל הצפונות לפרש ידע
ואותנו הפרה בארץ עוני
ואף כי בא החדרה
עדיין קורא הוא
"קומו ובלילה רוני".
כן זה האישי הזה
אבינו, עודנו חי
לימד אותנו שמול הנרות
נבקש ונושע בוודאי.
רק להרבות בתודה
ושתיה התודה - תודה רבה
שאז במילא נפתח הלב
נבקש על להבא.
ולשכוח את כל
מה שהיה עד הנה
להתחזק ולא נדע
כי באו אל קרבנה
לבטוח ולדעת שאכן
א-ל ש-ד-י רחמים יתן.

גם היה מורה לקחת את נותר שמן החנוכייה ולערבבו עם שמן רגיל ומזה היה סגולה לרפואה. היו מורחים תערובת שמן זה על מקום הכאב ומזכירים שמות צדיקים ובפרט למי שהייתה לו שושנה ברגלו. ורמזו על כך "ומותר קנקנים- נעשה נס לשושנים"

סביבון מכסף

היו שנים שמוהרא"ש היה משחק עם סביבון של כסף. כאשר הסביבון היה נח, הצדיק היה אומר חידושי תורה המתחילים לפי האות של הסביבון. וכן היה מספר סיפורי צדיקים ובפרט על צדיקים שהיו משחקים בסביבון.

מנהג ישראל לשחק בסביבון שכתוב על זה נ'ג'ה'ש' וזה מנהג ישראל עתיק, והראשי תיבות הוא נ'ס ג'דול ה'יה ש'ים, ויש בזה סודות גדולים מאד, כמובא בדברי רביז"ל (שיחות הר"ן סימן מ') באריכות גדולה מאד, כי כל החיים הוא בחינת סביבון, לגלגל שעובר על בני אדם, הנה הוא למעלה והנה הוא למטה, והקדוש ברוך הוא עושה עם כל אחד ואחד נסים ונפלאות, וזה הנוסח המקובל אצל כלל נשמות ישראל. (שו"ת חסידות ברסלב 1359)

מאכלי החג

היה נוהג לאכול מאכלי שמן ומאכלי חלב בלילות החנוכה.

תפילה על הזיווג

היה מבקש מהבחורים שיתפללו את כל התפילות על מציאת הזיווג בימי החנוכה, ובפרט את התפילות המובאות בספר "נר להצדיק" שאותן חיבר הצדיק בעצמו. הצדיק היה רגיל לומר,

חג החנוכה הינו חג של זיווגים ושידוכים, ואפשר הרבה לפעול בעניין מציאת השידוך. כי כל מהות החג הינו חינוך, וחינוך קשור לילדים, וילדים זוכים אחרי שיש שידוך וחתונה, ולכן היה מדרבן אותנו להתפלל על מציאת הזיווג, והוא בעצמו היה עושה לנו שידוכים בחג החנוכה.

שמחה גדולה בחנוכה

הייתה לצדיק שמחה יתרה בחג החנוכה, היה נראה שיש לו קשר רוחני חזק עם חג החנוכה. מפני שאחז כי חג החנוכה הוא חג של חינוך הילדים ולצדיק היה קשר חזק עם חינוך ילדי ישראל.

בכל הדורות היו אנשי שלומינו נוהגים להתקבץ בשבת חנוכה בבית הכנסת הנקרא על שם רביז"ל בעירם (שו"ת ברסלב)

תשתדלי מאד להיות חלק במצוות הדלקת נר חנוכה, ותעמדי שם בעת שבעלך וכן הילדים מדליקים את נרות חנוכה, וזה שמחה גדולה מאד, שתהלה לאל הקדוש ברוך הוא עזר לנו שנפלו רבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, וזדים ביד עוסקי תורתך, ואז היא עת רצון גדול בשמים לפעול שגם עכשיו יעשה עמנו הקדוש ברוך הוא נסים ונפלאות

"אשר בנחל"

הנה חלפתי ארבעים וארבע שנים מאז שהתחלתי להדפיס את הספר שו"ת אשר בנחל" מתקנה תשכ"ד עד היום (תשס"ח), ואם ידפיסו את כל המכתבים, יהיו לפחות ארבע-מאות כרכים; וזאת אני מבטיח, מי שיעזר להדפיס כרך אחד משו"ת אשר בנחל", תהיה לו טובה גדולה, ואהיה לו למליץ גדול בשמים. ואני מקנה להקדוש-ברוך הוא להחזיר לו טובה תחת טובה. ברוך השם, עשיתי לכם הרבה טובות אף שקבלתי בחזרה רעות, המשכתי לעשות טובות, על אחת כפה וכפה פשאצא מקנה העולם, בנדאי תקבלו אצלי רק טובות. יעזר הקדוש-ברוך הוא ששנזכה כבר לבנין בית-המקדש, והכהן ידליק את הפנורה, ויאיר את אור הקדוש-ברוך הוא בכל העולם כלו.

"ומנהגו היה"

הנהגות עט"ר כ"ק אדמו"ר מוהרא"ש זיע"א בימי חנוכה

בגדי שבת בעת ההדלקה:

מוהרא"ש היה נוהג ללבוש בגדי שבת או בגד מיוחד וכן שטריימל מיוחד בעת ההדלקה.

מזמורים בעת ההדלקה

היה נוהג לומר מזמור "יושב בסתר עליון" שבע פעמים, והיו שנים שהיה אומר מזמור זה רק פעם אחת. כל מזמור היה מנגן בניגון אחר, ובין כל מזמור למזמור היה מפיסוק ואומר חידוש תורה על פסוק אחד מאותו מזמור, כך יצא שבכל יום היה מפרש פסוק אחר במזמור.

אילו מזמורים היה הצדיק נוהג לומר לאחר הדלקת החנוכייה ?

על כך מעיד הצדיק בעצמו במכתבו לאחד מאנ"ש: "ומה ששאלת ממני את סדר המזמורים איך אני נוהג?"

אני מזמר הזמר 'מעוז צור' וכו', ואחר כך מזמור ל' מזמור שיר חנוכת" וכו', אחרי כן מזמור ס"ז "למנצח מזמור שיר" וכו', ואחר כך מזמור צ"א "יהי נועם □ יושב בסתר". ואחרי כן מזמור ל"ג "רננו צדיקים".

• בפסוק נ'פשנו ח'כתה ל'ה תכווין נח"ל, שהואשם נורא מאוד יוצא גם מהברכה ל'הדליק נ'ר ח'נוכה, ואחרי כן מזמור קל"ג 'שיר המעלות הנה מה טוב ומה נעים' ואחרי כן 'אנא בכוח', 'ידיד נפש', ו'אל מסתתר', ו'אור הגנוז בלבון המחשוף', המובאים בשערי ציון, עיין שם". (מכתב מליל ראשון של חנוכה התשכ"ד)

לאחר ההדלקה

היה מתבודד כחצי שעה ומדבר עם ה', והיו שנים שהיה מקבל בעת הזאת קהל והיה משוחח עם כל אחד שיחה אישית ליד החנוכייה.

מקום ההדלקה

היה נוהג להדליק בבית סמוך לדלת מבפנים, כדי שיהיה פרסומא דניסא לבני המשפחה ובפרט כשיש ילדים בבית. מוהרא"ש היה אומר חנוכה זה חג של חינוך, לחנך את הילדים למצוות ואם האבא ידליק מבחוץ ויזדרז להיכנס לביתו מחמת הקור והגשם ויקצר בסדר ההדלקה, זה יפגע בחינוכם של הילדים.

בערב שבת

מוהרא"ש היה נוהג להדליק את החנוכייה בערב שבת מוקדם יותר. היה אומר רק את "מזמור שיר חנוכת הבית לדוד" ולא את יתר המזמורים מחמת קוצר הזמן. מס' דקות היה מתבודד לאור הנרות ואח"כ הרבנית הייתה מדלקת נרות שבת.

ומותר קנקנים

• את השמן שנתר בחנוכייה, הצדיק מוהרא"ש היה נוהג לשומרו ולשרוף אותו יחד עם ארבעת המינים בשריפת החמץ.

נעשה נס לשושנים

פניני החינוך

גב' ר גרמא

פנינה במעבח

מאת מ.א. עמר

פריקסה טוניסאי לכבוד חנוכה

מצרכים

- 1 קילו קמח מנופה | 2 כפות שמרים
  - 1 | כף מלח | 2 כפות סוכר
  - חצי כוס שמן (ואם צריך להוסיף עוד קצת) | 2 כוסות מים פושרים
- למילוי**
- חצילים מטוגנים | תפוחי אדמה | ביצים זיתים | טונה | חריף | מלפפון חמוץ
  - ואם אוהבים עוד משהו תמיד אפשר להוסיף

אופן ההכנה :

קמח בקערה עושים חור בקמח וקוברים את המלח
מכסים בקמח את החור
שמים שמרים וסוכר
מוסיפים את המים ושופכים על השמרים והסוכר בתוך הקערה לאחר מכן גם את השמן
מתחילים לערבב בהדרגה את השמרים עם הסוכר ולאט לאט גם את הקמח מתחילים ללוש לבצק אחיד וגמיש מכסים בניילון נצמד ושמיכה מעל
נותנים לו להגיע להתפחה טובה וגדולה לוקחים את הבצק ועושים כדורים בינוניים על משטח נייר אפיה
ושוב נותנים התפחה של חצי שעה
בנתיים מחממים סיר רחב עם שמן עמוק לוקחים את הבצק ומטגנים עד להזהבה יפה
מתחילים למלא במה שאוהבים ניילון ניצמד לעטוף אחד אחד בהצלחה

פינת השמחה

לאישה יש שני תפקידים חשובים
האחד להרגיע את בעלה כשהוא עצבני
ולעצבן אותו כשהוא רגוע

חג חנוכה, מוהרא"ש דיבר איתנו על חנוכה - חג חינוך הילדים.

הבית מחנך- חז"ל קבעו שמצוות ההדלקה, "נר איש וביתו", לומר לך שאם הבית היהודי מתחנך לאורה של תורה, חיי המשפחה יהיו איתנים ואפשר יהיה לשאוב מהם כוחות כדי להתמודד עם הסביבה החיצונית הזרה (המתיוונים).

חנוכה כחג של חינוך, חג שבו יש בפנינו הזדמנות לבחון מהם הערכים שלאורם אנו הולכים ואלו ערכים אנחנו מחנכים את ילדינו ותלמידינו.

כל אחד הוא אור קטן- לכל נר משהו יחודי משלו. כך גם אנו כהורים, לכל הורה הדרך היחודית שלו, התכונות והאופי היחודיים שלו. לכל אחד יש דרך להשפיע וכולנו עם מטרה אחת, להביא את הילד למקום רוחני טוב, למימוש והתחברות הילד לעצמו וליכולותיו.

מקום ההדלקה- להניח למעלה משלושה טפחים ומצווה להניחה למטה מעשרה טפחים ולא למעלה מ- עשרים אמה.

חשוב, לא לאבד את הקשר עם הילד, כאשר אנו מכוונים גבוה, חשוב שלא נתנתק מקרקע המציאות.

לעיתים עלינו להתכופף ולרדת, אם זה מה שנדרש, כדי להגיע להשפיע ולפעול אצל הילד.

מוהרא"ש אומר:

"אין עוד נחת בעולם, נחת שיש לאדם עם ילדים מוצלחים ולהיפוך- אין עוד צער בעולם כצער גידול בנים.

שיש לאדם עוגמת נפש מילדיו, ...וצריכים לבקש הרבה בכל יום שיזכה לגדל את ילדיו ושישארו יראים ושלמים ולא יגררו אחר רוח הזמן המלא כפירות ואפיקורסות.

רק יהיו חזקים באמונה פשוטה בו יתברך... (אמרי מוהרא"ש).

שנזכה לנצל את ימיי החנוכה ואת זמן התפילה ליד נרות החנוכה לזכות לנחת דקדושה מכל יוצאי חלציינו ושילכו בדרך שמוביל אותנו מוהרא"ש, בדרך רבנו.

כל השמנים כשרים להדלקה, שמן זית מן המובחר, אך ניתן גם בשמנים אחרים. גם בחינוך, אנו מנסים להגיע לילד בדרך מסוימת שנראית לנו מתאימה, אך לא תמיד זה הולך.

עלינו לזכור, שיש עוד דרכים להגיע לנשמת הילד. לא תמיד הדרך המשובחת שאנו מכירים - מתאימה לילד שלנו.

מעט מן האור דוחה הרבה מן החושך- גם אור קטן, מעשה קטן- משפיע!

אפשר להתחיל ממטרה קטנה להצליח בקטן ולאור הזה יש כח גדול לשנות במציאות ולהשפיע.

ההדלקה- אנו כהורים, כמחנכים, צריכים להדליק את האש, את השמחה, את הרצון בלב הילדים שלנו, כדי שיהיו מלאי התלהבות ורצון, עלינו להיות "מתלהבים" בעצמנו. עלינו להיות "מדליקים" כדי שנוכל להדליק ולהדביק את הדור הבא. כל אחד הוא אור קטן- לכל נר משהו יחודי משלו.

הנה עכשיו אנחנו נכנסים בשבת חנוכה שזה שבת מיוחדת במינה, כי בחנוכה נפתח האור הגנוז מששת ימי בראשית, ומי שזוכה ויש לו עינים נקיות רואה דברים נוראים ונפלאים מאד מה שאינו יכול לראות כל השנה, ובפרט בשבת זו שאז אם אדם חוזר בתשובה מוחלים לו על כל עוונותיו.

פניני הצניעות

גב' ל' קצפ

לצמח הגפן יש תכונה מיוחדת במינה: לא ניתן להרכיבו עם צמחים אחרים, הוא צומח לבדו ושומר על הייחודיות שלו, אינו מתערבב עם סוגים אחרים. כאשר בת ישראל היא כמו הגפן, נמצאת לרוב בביתה, היא נשמרת מפני השפעה רעה של החברה, אינה נמשכת אחר שגיגות האופנה ופיתויי הרחוב, היא זוכה לשכר נפלא: "בניך כשתילי זיתים". גם הזית מבורך בתכונה הזאת, לא ניתן להרכיבו עם צמחים אחרים. אם ננסה לערבב שמן - המיוצר מן הזית, יחד עם מים, לא נצלית. תמיד השמן יצוף ויעלה כלפי מעלה. גם ילדיה של אישה צנועה אינם מושפעים מהשפעות הרחוב, אינם נמשכים אחר חברה רעה, אלא צומחים לתפארת ומרוויים להוריהם נחת רוח - "כשתילי זיתים סביב לשולחנך".

אשתך כגפן פוריה בירכתי ביתך, בניך כשתילי זיתים סביב לשולחנך"

אמרו חז"ל על פסוק זה (ירושלמי כלאים א,כז): "מה זיתים אין בהן הרכבה אף בניך לא יאה בהן פסולת".

אם נשתדל לשמור על צניעותנו, לא ניכנע לדעת החברה, אלא נשתדל לקיים את ההלכה כפי שמצווה אותנו התורה הקדושה - נזכה בס"ד לבנים צדיקים, אשר יאירו את העולם בתורתם ובקדושתם!

לרגל יום הולדת אשור בנחל

דברים יפים בתורתך, אני אהיה עמך", והבטיח לו עוד הרבה הבטחות, (מוהרא"ש זיע"א לא גלה מה), ואחר כך הלכו להם.

ומוהרא"ש זיע"א נשאר עומד על מקומו ומסתכל איך שהם הולכים, רבינו ז"ל מדבר ומוהרנ"ת מקשיב כשפניו לגמרי אל רבנו ז"ל, וכך עמד ומוהרא"ש זיע"א עד שנעלמו מעיניו, וכל זה היה באיזה שדה, ומוהרא"ש זיע"א התחיל להתבודד אז עם ה' יתברך, ופתאום ראה ומוהרא"ש זיע"א שאחד רץ מרחוק אליו (מאותה דרך שהלכו רבנו ז"ל ומוהרנ"ת ז"ל), ורץ אליו בשמחה עצומה, עד שהגיע על ידו, ונתן לו שלום עליכם בפנים שוחקות, ואמר לו: עכשיו אני יודע מי אתה, והתחיל ללטפו על כתפו, ואף נישק אותו על מצחו ואמר לו: "אל תפחד, אני אהיה עמך תמיד, ובכל חידישיך אהיה עמך תמיד", וזה היה ומוהרנ"ת ז"ל בעצמו.

מוהרא"ש זיע"א אמר, שספר "אשר בנחל" נתן לו רבינו ז"ל בעצמו מתנה, וסיפר שבהתחלה התחיל להתכתב עם צעירי אנשי שלומנו וכו', זה היה קודם חנוכה שנת תשכ"ד שהתחילו להתקבץ סביבו בחורים צעירים, וקרבת אל רבינו הקדוש. הבחורים שהתקבצו למדו באיזו ישיבה... וראש הישיבה התחיל לרדוף אותם, מאז החלו להתכתב עם מוהרא"ש זיע"א, וכתבו לו כל אחד את מר לבו וכל מה שעובר עליו, אך מוהרא"ש זיע"א עוד לא היה רגיל שיבואו אליו אנשים ויספרו לו את כל בעיותיהם וכו', ועל כן כשכל אחד התחיל לפרט לפניו את מעשיו במכתב, לא רצה מוהרא"ש זיע"א להשיב להם, כי חשש מאד, היות וזו אחריות גדולה.

ואמר מוהרא"ש זיע"א, שהבין מתוך דבריו, שרבינו ז"ל דבר עמו ממנו ואמר לו מה שאמר, ועל כן חזר בשמחה עצומה כזו ונתן לו שלום עליכם בפנים שמחות, וגם הבטיח לו הבטחות חזקות, שיהיה עמו בעת כתיבתו חדושי תורה, וכפי המובן מדבריו הקדושים היה, שיתעבר בו בעת הכתיבה.

ומוהרא"ש זיע"א אמר בשם מוהרנ"ת ז"ל, שהתבטא פעם בזו הלשון: "לדבר עם אדם ולתת לו עצות, זוהי האחריות הגדולה ביותר, כי אולי אתן לו התחזקות, והוא צריך עכשיו התעוררות, או להיפך, שמא אתן לו התעוררות, והוא צריך התחזקות, הלא אני הורס אותו".

ומאז ערב חנוכה תשכ"ד התחיל מוהרא"ש זיע"א לכתוב, והשם יתברך עזר לו ונעשה כמעין המתגבר, וכבר זכה לחבר הרבה ספרים, הן על ה"לקוטי-מוהר"ן והן על ה"ספורי מעשיות", ועוד ספרים רבים, אבל תמיד אומר מוהרא"ש זיע"א: אף שזכני השם יתברך לחיבורים יפים על ה"עץ חיים" ו"פרי עץ חיים", ועל הסידור וכו', אך אצלי ספרי "אשר בנחל" עולים על הכל, כי ספרים אלו שווים לכל נפש, וגם מולבש בהם השגת אלוקות באופן כזה, שפלוני קורא מכתב פרטי בענינים שונים, ובאותו זמן תופסים לו באוזן וסוחבים אותו אליו יתברך, ומגלים לו שיש הקב"ה בעולם.

לכן חשש מזה מוהרא"ש זיע"א מאד מאד, אך אחר כך כשבאו הרבה בחורים אל ביתו שוב ושוב, וגם התחילו לשלוח לו שאלות אישיות במכתבים, יש מוהרא"ש זיע"א יום אחד בכמה שעות של התבודדות בבכי, וביקש שיגלה לו השם יתברך מה עליו לעשות, ומה לכתוב ומה לענות להם, והלך לישון מתוך בכיה והתבודדות.

והנה בחלום מוהרא"ש זיע"א רואה את רבנו ז"ל מטייל עם מוהרנ"ת ז"ל, והם באים מולו, והוא עומד על ומסתכל עליהם איך שמתקרבים לכיוונו, ורבינו ז"ל דבר עם מוהרנ"ת ז"ל באיזה ענין עמוק, והם הולכים כך ביחד רבינו ז"ל מדבר ומוהרנ"ת ז"ל שומע, עד שהגיעו אל המקום שעמד מוהרא"ש זיע"א ואז נעצר רבנו ז"ל וחיך אליו, ונגש מוהרא"ש זיע"א אל רבנו ז"ל ואמר לו באזנו מה שאמר, וגם ספר לו כל העניין של הבחורים, ובכה אז הרבה מאד לפניו, ואמר: רבי מה אעשה? ומה אשיב להם? וכל זאת אמר לרבנו ז"ל בלחישא באזנו, שלא ישמע מוהרנ"ת ז"ל, כי מוהרנ"ת ז"ל היה בקפידה גדולה עליו, והסתכל עליו בפנים מקפידות וזועפות, למה הפסיק את רבנו ז"ל מלדבר אליו, ואמר מוהרא"ש זיע"א: כפי הקפידה של מוהרנ"ת ז"ל, היה נראה, שדבר עמו רבינו ז"ל איזה ענין נפלא, ועל כן הקפיד מאד למה הפסקתי את השיחה, ואף על פי כן מוהרא"ש זיע"א לא הסתכל עליו, אלא סיפר לרבינו ז"ל הכל, ורבינו ז"ל חיך אליו, ואמר לו "כתוב, בני, כתוב, אני אגלה לך

חברות יקרות, העלון הזה בנוי כולו על שותפות ואחדות. כ"ק מוהרא"ש ביקש מאיתנו שכל אחת תחזק את השניה. כאן יש לנו את המקום לעשות זאת! אני ממש אשמח שכל אחת תקח נקודה שהיא מתחברת אליה לכתוב ממנה טוב לכולנו בדרך רבינו הקדוש ומוהרא"ש זיע"א ונפרסם זאת בעלון. כולנו יכולות ומסוגלות! **מחכה לשמוע מכן**

! נאור. 054-6413619 | Amnaor@gmail.com

עיצוב ועימוד: כנפי דמיון - 054-8527622

העלון מוקדש לרפואתן השלמה של חברותינו - רונית בת לאה - תרצה בת הדסה - סיון בת יפה